

Nakon nekog vremena došli su do pojasa visokih i vrlo starih hrastova, a malo zatim do visoke trnovite živice kroz koju se nije moglo ništa vidjeti niti se kroz nju moglo proći.

- Najbolje će biti da vi ovdje pričekate - reče čarobnjak patuljcima - a kad ja viknem ili fućnem, možete početi dolaziti za mnom - vidjet ćete kojim ću ja putem ići - ali, pazite, samo u parovima, i da bude oko pet minuta razmaka između svakog para. Budući da je Bombur najdeblji pa vrijedi za dvojicu, najbolje će biti da on dođe sam, zadnji. Hajdemo, gospodine Bagginse! Ulaz je negdje s ove strane.

I rekavši to, pođe uz živicu vodeći sa sobom prestrašenog hobita. Uskoro su došli do drvenih vratnica, visokih i širokih, iza kojih su ugledali perivoje i skupinu niskih drvenih zdanja, od kojih su neka bila pokrivena slamom i sagrađena od neotesanih brvana: suše, staje, štagljevi i dugačka niska drvena kuća. U dvorištu su se, s južne strane velike živice, nalazili nizovi i nizovi košnica sa zvonolikim pokrovcima od slame. Zrak bijaše ispunjen zujanjem divovskih pčela koje su letjele amo-tamo, mileći ulazile u košnice i izlazile iz njih.

Čarobnjak i hobit odgurnuli su teške škripave vratnice i pošli širokom stazom prema kući. Nekoliko konja, zalizanih i dobro istimare-nih, vrlo pametnih njuška, dokaskalo je po travi i zagledalo se u njih, a onda su odjurili uzagrepce prema zdanjima.

- Otišli su mu javiti da su stigli neznanci - reče Gandalf.

Uskoro su stigli u dvorište koje su sa tri strane tvorile drvena kuća i njena dva dugačka krila. U sredini je ležala velika hrastova klada, a uz nju mnogo odsječene granja. U blizini je stajao ljudina bujne crne brade i kose, a na krupnim golim rukama i nogama isticali su mu se kvrgavi mišići. Na sebi je imao vunenu tuniku koja mu je dosegala do koljena. Bijaše naslonjen na golemu sjekiru. Uza nj su stajali konji s njuškama prislonjenim uz njegova ramena.

- Uff! Evo ih! - obrati se on konjima. - Ne izgledaju baš opasni. Možete ići! - Nasmijao se grohotom, odložio sjekiru i prišao im. - Tko ste vi, i što želite? - upita ih osorno stojeći pred njima i znatno nadvisujući Gandalfa. Što se Bilba tiče, on je mogao bez po muke proći između njegovih nogu a da se ne prigne i da ne dotakne glavom čovjekovu smeđu tuniku.

- Ja sam Gandalf - odgovori čarobnjak.

- Nikad čuo za to ime - progundā orijaš. - A tko vam je ovaj malac? - priupita ga, sagne se i namršti na hobita svojim čupavim crnim obrvama.

- To je gospodin Baggins, hobit iz dobre familije i neokaljanog ugleda - reče Gandalf. Bilbo se nakloni. Nije imao šešira da ga skine,